

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 25.10.2004
COM(2004) 708 definitief

2004/0248 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van regels betreffende nominale hoeveelheden voor voorverpakte producten, intrekking van de Richtlijnen 75/106/EEG en 80/232/EEG van de Raad en wijziging van Richtlijn 76/211/EEG van de Raad

(door de Commissie ingediend)

[SEC(2004) 1298]

TOELICHTING

In vervolg op een uitvoerige raadpleging van belanghebbenden en een effectbeoordeling stelt de Commissie voor de Richtlijnen 75/106/EEG en 80/232/EEG in te trekken om de nominale hoeveelheden van verpakkingsmaten voor de meeste sectoren af te schaffen en om de verplichte nominale hoeveelheden voor een zeer beperkt aantal sectoren te handhaven en in een enkele regeling op te nemen.

1. ACHTERGROND

1.1. Bestaande wetgeving

In de jaren zestig vormden de uiteenlopende nationale bepalingen over nominale hoeveelheden voor voorverpakte producten (maten van verpakkingen en flessen) een aanzienlijke belemmering voor het vrije verkeer van goederen tussen de lidstaten.

Er bestond dan ook behoefte aan harmonisatie van deze maten. Tegelijkertijd moest worden voorkomen dat deze nieuwe Gemeenschapsvoorschriften zouden gelden voor ondernemingen die alleen op de nationale markt actief waren en niet van plan waren naar andere lidstaten te exporteren. De harmonisatie van de regelgeving was dan ook “facultatief”: de lidstaten moeten de Gemeenschapsvoorschriften overnemen, maar mogen voor de nationale markt de bestaande nationale voorschriften handhaven. Alleen producten die aan de Gemeenschapsvoorschriften voldoen, komen in aanmerking voor het vrije verkeer.

Voor sommige producten (zoals wijn en gedistilleerde dranken) is echter een volledige harmonisatie ingevoerd. De communautaire maten zijn bij uitsluiting verplicht voor alle marktdeelnemers, hetgeen betekent dat alle nationale maten zijn afgeschaft.

De eerste Gemeenschapswetgeving voor reeksen maten voor voorverpakte producten dateert van 1975. Deze heeft betrekking op zowel metrologische eisen als reeksen maten voor vloeistoffen. Onderstaande tabel geeft een overzicht van deze wetgeving:

	Vloeistoffen voor menselijke consumptie	Andere vloeibare en niet-vloeibare producten
Metrologische eisen	Richtlijn 75/106, bijlagen 1 en 2	Richtlijn 76/211 ¹
Reeksen maten en hoeveelheden	Richtlijn 75/106 ² , bijlage 3	Richtlijn 80/232 ³

Tabel 1. Overzicht van de wetgeving

¹ Richtlijn 76/211/EEG van de Raad van 20 januari 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het voorverpakken naar gewicht of volume van bepaalde producten in voorverpakkingen.

² Richtlijn 75/106/EEG van de Raad van 19 december 1974 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het voorverpakken naar volume van bepaalde vloeistoffen in voorverpakkingen met bepaalde inhoud.

³ Richtlijn 80/232/EEG van de Raad van 15 januari 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de voor bepaalde voorverpakte producten toegestane reeksen van nominale hoeveelheden en nominale capaciteiten.

Dit voorstel gaat alleen over reeksen maten en hoeveelheden, en niet over metrologische eisen, die in een later voorstel aan de orde komen.

1.2. Behoefte aan herziening

In het kader van SLIM-IV (vereenvoudiging van de regelgeving voor de interne markt) heeft een team, bestaande uit door de lidstaten gekozen leden, door de Commissie aangewezen vertegenwoordigers van belanghebbenden, de Raad en onafhankelijke deskundigen, advies uitgebracht over wetgeving inzake voorverpakkingsmaten⁴:

“vanwege hun complexiteit (de richtlijnen hebben betrekking op een veertigtal producten, bepaalde reeksen van waarden zijn erg ingewikkeld, enz.), vanwege de verschuiving die in de tussentijd was opgetreden in consumptiepatronen en consumentenvoorkeuren, en vanwege bedenkingen die waren gerezen over de vraag of dergelijke wetgeving wel gehandhaafd moest worden. Bovendien is door de opeenvolgende wijzigingen van de richtlijnen en de uitbreiding van de werkingssfeer van Richtlijn 75/106/EEG de toepassing van deze wetgeving steeds problematischer geworden.

[De toepassing van de richtlijnen bleek] met name problematisch door de wirwar aan regels en praktijken die op reeksen van toepassing zijn: bepaalde reeksen zijn verplicht (bijv. voor wijn) terwijl andere facultatief zijn gebleven. Bovendien behielden de lidstaten het recht om bepaalde reeksen op nationaal niveau verplicht te stellen, omdat deze onder het Gemeenschapsrecht facultatief bleven. Het uiteenlopen van de regels leidde ten dele tot een opdeling van de communautaire markt in verschillende nationale markten.

Daarbij komt dat er nieuwe verpakkingsformaten en nieuwe producten op de markt zijn gekomen. De onderbrenging hiervan in het al bestaande reeksenstelsel droeg verder bij aan de verwarring.”

In haar antwoord op het SLIM-advies heeft de Commissie meegedeeld dat zij:

“de aanbevelingen van het SLIM-team nauwkeurig [zou] bestuderen en, waar passend, in nauwe samenwerking met de lidstaten en de overige betrokken partijen de noodzakelijke maatregelen [zou] voorstellen”.

Deze behoefte aan herziening werd des te groter toen het Hof van Justitie in de “Cidrerie Ruwet”-zaak verklaarde dat het “Cassis de Dijon”-arrest ook van toepassing is op nationale verpakkingsmaten, hetgeen inhoudt dat de lidstaten op hun markt producten moeten toelaten die in een andere lidstaat rechtmatig zijn vervaardigd en in de handel gebracht⁵, tenzij een dwingend vereiste van algemeen belang zich hiertegen verzet. Volgens het Hof kan hiervan bij verpakkingsmaten nauwelijks sprake zijn.

⁴ COM(2000) 56 def., blz. 10 en 13.

⁵ Zaak C-3/99 van 12 oktober 2000, Cidrerie Ruwet SA/Cidre Stassen SA en HP Bulmer Ltd.

1.3. Effectbeoordeling van beleidsopties

In het kader van het beleid voor betere wetgeving⁶ heeft de Commissie een effectbeoordeling van beleidsopties⁷ uitgevoerd, waaruit bleek dat vrije maten de beste optie vormden, aangezien deze volledige concurrentie voor het bedrijfsleven en keuzevrijheid voor de consument mogelijk maken zonder dat de milieudoelstellingen van de Gemeenschap in gevaar komen. Deregulering is gerechtvaardigd omdat de communautaire consumentenwetgeving, die de vermelding van de prijs per eenheid voorschrijft en misleidende praktijken en reclame verbiedt, de transparantie al bevordert. Bovendien volgt uit het “Cidrerie Ruwet”-arrest dat nationale wetgeving tot meer verwarring op de interne markt leidt, terwijl vaste maten de mogelijkheden beperken om producten aan nieuwe consumentenbehoeften aan te passen, hetgeen in de meeste sectoren juist een gangbare marktpraktijk is.

Er blijken echter ook sectoren te zijn waarvoor de regulering op basis van volledige harmonisatie moet worden gehandhaafd. Uit nader onderzoek⁸ is gebleken dat vaste maten de onevenredig zware pressie kunnen verminderen van grote distributeurs zoals supermarkten op kleine en middelgrote ondernemingen, die anders onevenredig hoge kosten zouden moeten maken, vooral in sectoren waar de vraag structureel weinig toeneemt en waar vaste maten gebruikelijk zijn. Op deze basis kunnen verplichte reeksen dan ook gerechtvaardigd zijn voor de sectoren waarvoor de Gemeenschapswetgeving reeds verplichte geharmoniseerde maten heeft vastgelegd, zoals wijn, gedistilleerde dranken, oploskoffie en witte suiker. Er zijn geen overtuigende argumenten gevonden om in andere dan de bovengenoemde sectoren vaste communautaire maten in te voeren.

2. DOELSTELLINGEN VAN HET VOORSTEL

2.1. Deregulering en vereenvoudiging

Om bovenstaande redenen wordt voorgesteld alle bestaande verpakkingsmaten die thans in de Richtlijnen 75/106/EEG en 80/232/EEG facultatief zijn geharmoniseerd, in te trekken en alleen in zeer specifieke sectoren een deel van de bestaande regelgeving op basis van volledige harmonisatie (dus met uitsluiting van nationale voorschriften) te handhaven. Het voorstel houdt dan ook volledige harmonisatie in, waarbij het de lidstaten wordt verboden voorschriften voor verpakkingsmaten in te voeren tenzij hiervoor Gemeenschapswetgeving bestaat.

De verplichte maten worden gehandhaafd voor de sectoren die thans verplichte maten kennen of waarvoor de Commissie herinvoering van voorheen verplichte maten heeft toegezegd⁹.

Voorzover de vaste maten worden gehandhaafd, moeten op grond van de opgedane ervaringen de volgende wijzigingen worden ingevoerd:

⁶ Interinstitutioneel akkoord “Beter wetgeven”, ondertekend in december 2003, en Europese governance: Een betere wetgeving, COM(2002) 275 def., 5.6.2002.

⁷ Effect van beleidsopties van 28 mei 2003, verschenen in juni 2003.

⁸ Verslag over de uitgebreide effectbeoordeling voor de sectoren die vaste maten wensen (nog niet gepubliceerd).

⁹ Overweging in Richtlijn 1999/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 inzake extracten van koffie en extracten van cichorei en in Richtlijn 2001/111/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake bepaalde voor menselijke voeding bestemde suikers.

1. De gebruikte definitie voor sectoren die thans worden gereguleerd, moet wellicht worden gewijzigd om in overeenstemming te blijven met de ontwikkelingen in de landbouwwetgeving (toevoeging van gearomatiseerde en likeurwijnen, die nu onder de wijnwetgeving¹⁰ vallen).
2. Indien een klein aantal maten het merendeel van de verkoop aan consumenten uitmaakt, is er geen reden om uitsluitend voor professioneel gebruik verkochte maten en “minimaten” (zoals 3, 4 of 5 cl voor gedistilleerde dranken) vast te leggen. Alleen aan consumenten verkochte maten binnen beperkte grenzen moeten worden vastgelegd; de daarbuiten liggende maten moeten worden vrijgegeven.

Aangezien de breiwolsector, die op dit ogenblik ook vaste maten kent, geen standpunt heeft meegedeeld, stelt de Commissie geen handhaving van de verplichte maten voor deze sector voor.

Voorts stelt de Commissie voor de huidige in Richtlijn 75/324/EEG vervatte bepalingen voor verpakkingsmaten van producten in aerosols te handhaven. In tegenstelling tot de regulering van verpakkingsmaten, die de bescherming van gerechtvaardigde economische belangen tot doel heeft, is de regulering van de maten en de afvullingsniveaus van aerosols echter ingegeven door veiligheidsoverwegingen en zullen deze bepalingen daarom worden opgenomen in een wijziging van Richtlijn 75/324/EEG van de Raad van 20 mei 1975 inzake onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende aerosols.

Met het oog op de transparantie moeten alle nominale hoeveelheden voor voorverpakte producten in een enkele wetstekst worden opgenomen. Daarom dienen de Richtlijnen 80/232/EEG en 75/106/EEG te worden ingetrokken, aangezien de nominale hoeveelheden in de voorgestelde richtlijn worden opgenomen. De metrologische eisen voor vloeibare producten die nu in Richtlijn 75/106/EEG zijn opgenomen, komen overeen met die in Richtlijn 76/211/EEG; de werkingssfeer van die richtlijn wordt daarom uitgebreid tot deze producten.

2.2. Beperking in de tijd

De gehandhaafde verplichte nominale hoeveelheden zijn in wezen afwijkingen van het op de effectbeoordeling gebaseerde algemene beleid om de nominale hoeveelheden te dereguleren en moeten daarom worden beperkt in de tijd. Een beperking tot twintig jaar komt overeen met de gemiddelde investeringscyclus voor verpakkingsmachines, zodat de betrokken sectoren zich aan de deregulering kunnen aanpassen.

2.3. Vorm van de maatregel

De huidige voorschriften voor verpakkingsmaten hebben de vorm van richtlijnen. Met het oog op de formele en juridische samenhang moet de maatregel tot wijziging en intrekking van de bestaande wetgeving eveneens een richtlijn zijn. Bij de omzetting van de richtlijn zullen de lidstaten verplicht zijn hun wetgeving op het gebied van verpakkingsmaten te herzien.

¹⁰ Verordeningen (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt en (EEG) nr. 1601/91 van de Raad van 10 juni 1991 tot vaststelling van de algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbestedingsvorm van gearomatiseerde wijnen, gearomatiseerde dranken op basis van wijn en gearomatiseerde cocktails van wijnbouwproducten.

2.4. Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag voor het huidige voorstel is artikel 95 van het EG-Verdrag.

3. SAMENHANG MET DE BEGINSELEN VAN DE GEMEENSCHAP

3.1. Evenredigheid

Het doel is deregulering van de verpakkingsmaten met uitzondering van die sectoren waarvoor op Gemeenschapsniveau verplichte maten zijn vastgesteld of waarvoor politieke overeenstemming tussen de Commissie en het Europees Parlement¹¹ is bereikt. Deze doelstelling vloeit voort uit de reacties van consumenten en consumentenorganisaties tijdens de raadplegingsprocedure en uit de effectbeoordeling, waaruit een behoefte is gebleken aan vermindering van de onevenredig zware pressie die door de afnemers in deze specifieke sectoren wordt uitgeoefend. De enige manier om dit doel te bereiken bestaat in verplichte maten op Gemeenschapsniveau voor deze sectoren. Het voorstel is beperkt tot de meest verkochte maten en intervals.

3.2. Subsidiariteit

In sectoren waar een behoefte aan vaste maten is gebleken, kunnen alleen vaste maten op Gemeenschapsniveau het vrije verkeer van goederen garanderen. Gezien het “Cidrierie Ruwet”-arrest is het hoogst onwaarschijnlijk dat nationale reeksen kunnen worden voorgeschreven voor producten die in andere lidstaten rechtmatig in de handel worden gebracht.

4. SAMENHANG MET HET COMMUNAUTAIRE BELEID

4.1. Ondernemingenbeleid

De liberalisering van maten bevordert het concurrentievermogen omdat ze ondernemerschap en innovatie bevordert en de toegang tot de markten vergemakkelijkt.¹² Door deregulering worden potentiële belemmeringen van het concurrentievermogen op de interne markt weggenomen. De gehandhaafde vaste maten zijn in het voordeel van de kleine en middelgrote ondernemingen.

¹¹ In de overwegingen van Richtlijn 1999/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 inzake extracten van koffie en extracten van cichorei en in Richtlijn 2001/111/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake bepaalde voor menselijke voeding bestemde suikers vermeldde het Europees Parlement en de Raad de intentie van de Commissie om voor de onder die richtlijnen vallende producten opnieuw verplichte nominale hoeveelheden in te voeren.

¹² A. Peterse, L. Nijhuis, A. Palmigiano, *Regulation and Innovation in the area of pre-packaging sizes*, F. Leone (red.), EC DG JRC-IPTS Technical Report Series, Sevilla, 2002, blz. 55-67.

4.2. Consumentenbeleid

Aspecten van consumentenbescherming komen meermaals aan de orde in Gemeenschapswetgeving¹³ die na de wetgeving voor voorverpakkingen is ingevoerd. Deze consumentenbeschermingswetgeving gaat oneerlijke “business-to-consumer”-handelspraktijken tegen en ontwikkelt een samenhangend en afdoend systeem om de consument door middel van etiketten te informeren. De vermelding van de prijzen per kilo of per liter maakt het de consument mogelijk om de in verschillende maten verpakte producten snel te vergelijken en strookt met de opvatting van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, dat de “gemiddeld geïnformeerde, omzichtige en oplettende gewone consument” als uitgangspunt neemt¹⁴.

4.3. Milieubeleid

Milieuwetgeving heeft geen gevolgen voor maten, en evenmin hebben maten invloed op de milieuwetgeving. De bestaande milieuwetgeving blijft van toepassing en maten vormen geen beletsel voor een volledige en juiste tenuitvoerlegging van de milieuwetgeving, met name de voorkoming van afval, waarvoor is vereist dat verpakkingen tot een minimum worden beperkt.¹⁵

5. VERWIJZING NAAR HET WERKPROGRAMMA

De indiening van dit voorstel bij de Raad en het Europees Parlement wordt genoemd in het werkprogramma van de Commissie van 2003 (blz. 27, zie 2003/ENTR/33).

6. RELEVANTIE VOOR DE EER

Dit voorstel valt onder de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte.

7. EXTERNE RAADPLEGING

Tussen 8 november 2002 en 31 januari 2003 heeft het DG Ondernemingen een openbare raadpleging per internet in elf talen gehouden met consumenten, producenten en detailhandelaren overeenkomstig de raadplegingsnormen van de Commissie¹⁶. De partijen werd gevraagd of naar hun mening in de bestaande wetgeving op het gebied van

¹³ De belangrijkste instrumenten voor consumentenbescherming zijn: Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake de etikettering en presentatie van levensmiddelen (artikel 2), Richtlijn 84/450/EEG van de Raad inzake misleidende reclame (gewijzigd bij Richtlijn 97/55/EG van het Europees Parlement en de Raad teneinde ook vergelijkende reclame te regelen en nog te wijzigen door COM(2003) 556 def. van 18.6.2003: Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende oneerlijke “business-to-consumer”-handelspraktijken op de interne markt), Richtlijn 98/6/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van de consument inzake de prijsaanduiding van aan de consument aangeboden producten (prijzen per liter of kilogram: voor alle producten in supermarkten verplichte prijzen per eenheid).

¹⁴ Zaak C-220/98, Estée Lauder Cosmetics/Lancaster Group, Jurispr. 2000 blz. I-117, punt 30, aangehaald in zaak C-3/99, Cidrerie Ruwet.

¹⁵ Bijlage II bij Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende verpakking en verpakkingsafval.

¹⁶ COM(2002) 704 def. van 11.12.2002.

voorverpakkingen de vaste maten moesten worden gehandhaafd of dat vrije verpakkingsmaten moesten worden toegestaan. In een diepgaand werkdocument van de diensten van de Commissie¹⁷ zijn de belangrijkste kwesties behandeld en de belangrijkste uitkomsten van de raadpleging zijn samenvat in een rapport¹⁸.

In een Eurobarometer-enquête in oktober 2001¹⁹ werd de consumenten in de EU gevraagd naar hun algemene ervaring met in winkels en supermarkten verkochte verpakte en gebottelde producten. Uit deze enquête bleek dat de meeste consumenten standaardmaten verkiezen, maar ook meer keuze willen. Voorzover de maten zijn gestandaardiseerd, wensen de consumenten voldoende keuzemogelijkheden in de winkels om een geschikte maat te kunnen kiezen.

De consumentenorganisaties in de 25 lidstaten en de Europese consumentenfederaties is gevraagd naar hun standpunt op basis van de documenten betreffende de algemene effectbeoordeling en de effecten voor de sectoren die om vrijstelling hadden gevraagd. Acht organisaties (uit zes lidstaten) hebben gereageerd en alle, op een na, zijn zij in het algemeen voorstander van vrije maten en aanvaarden zij de handhaving van enkele beperkte reeksen.²⁰

Het Royal National Institute for the Blind behartigt de belangen van twee miljoen visueel gehandicapten in het Verenigd Koninkrijk. Deze instelling is voorstander van verplichte vaste maten omdat dit tot transparantie leidt, hetgeen vooral van belang is voor visueel gehandicapten, voor wie de informatie op etiketten vaak onbruikbaar is en die moeite hebben om informatie over de prijs per eenheid te lezen. Zij aanvaardt een beperking van de reeksen maten tot de meest verkochte maten in de sectoren die onder dit voorstel vallen.

De belangen van diabetici waren op individuele basis vertegenwoordigd. Het aantal diabetici neemt toe en betreft meer dan 5% van de bevolking; velen moeten voor elke geconsumeerde hoeveelheid koolhydraten een vaste dosis insuline injecteren. Vrije maten maken de aanpassing van verpakkingen in gemakkelijk door diabetici te hanteren porties mogelijk, en dit voorstel laat de maten in alle voor diabetes relevante sectoren dan ook vrij.²¹

In het algemeen was de respons van het bedrijfsleven positief. Het is voorstander van vrije maten zonder enige nationale of Gemeenschapswetgeving, omdat dit een snelle aanpassing aan nieuwe consumenteneisen, vlotte innovatie en volledige benutting van schaalvoordelen op de interne markt mogelijk maakt. Verplichte communautaire maten leiden tot lagere winsten en extra investeringen omdat de producenten hun huidige praktijken moeten wijzigen. De

¹⁷ *Verpakkingsmaten in de EU*, werkdocument DG Ondernemingen, juli 2002.

¹⁸ *Resultaten* van de openbare raadpleging betreffende verpakkingsmaten, mei 2003.

¹⁹ *Gallup Europe*: Flash Eurobarometer nr. 113, "Les emballages et les ménages" (22-29.10.2001).

²⁰ Zie bijlage 2 bij het verslag over de uitgebreide effectbeoordeling voor de sectoren die vaste maten wensen.

²¹ De volgende producten bevatten koolhydraten: melk en melkproducten, kaas, brood, rijst, pasta en andere graanproducten, vruchtensap, gezoete dranken, gedroogde of diepgevroren groenten en fruit, conserven, vruchtencocktails.

sectoren waarvoor dit voorstel vaste communautaire maten handhaaft, hebben hiermee volledig ingestemd.

Niet alle sectoren hebben een standpunt naar voren gebracht (o.m. de breiwolsector). Sommige sectoren, zoals de zuivelsector, konden wellicht geen voor de gehele EU geldend standpunt formuleren. Zonder zo'n standpunt is het zeer moeilijk om overeenstemming over geharmoniseerde maten te bereiken. Voorzover huidige marktpraktijken tot bevredigende resultaten leiden, kunnen deze worden gehandhaafd, omdat het voorstel de lidstaten niet toestaat om het in de handel brengen om redenen in verband met maten te beperken.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van regels betreffende nominale hoeveelheden voor voorverpakte producten, intrekking van de Richtlijnen 75/106/EEG en 80/232/EEG van de Raad en wijziging van Richtlijn 76/211/EEG van de Raad

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie²²,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²³,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's²⁴,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag²⁵,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 75/106/EEG van de Raad van 19 december 1974 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het voorverpakken naar volume van bepaalde vloeistoffen in voorverpakkingen met bepaalde inhoud²⁶ en Richtlijn 80/232/EEG van de Raad van 15 januari 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de voor bepaalde voorverpakte producten toegestane reeksen van nominale hoeveelheden en nominale capaciteiten²⁷ legden nominale hoeveelheden vast voor een aantal vloeibare en niet-vloeibare voorverpakte producten met het oog op het vrije verkeer van producten die aan de eisen van de richtlijnen voldoen. Voor de meeste producten zijn naast de communautaire nominale hoeveelheden nationale nominale hoeveelheden toegestaan. Voor sommige producten zijn echter communautaire nominale hoeveelheden vastgesteld met uitsluiting van nationale nominale hoeveelheden.
- (2) Gezien de verschuivingen in consumentenvoorkeuren en gezien de innovatie van voorverpakkingen en in de detailhandel op nationaal en Gemeenschapsniveau moest worden beoordeeld of de bestaande wetgeving nog gepast is.

²² PB C [...] van [...], blz. [...].

²³ PB C [...] van [...], blz. [...].

²⁴ PB C [...] van [...], blz. [...].

²⁵ PB C [...] van [...], blz. [...].

²⁶ PB L 42 van 15.2.1975, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

²⁷ PB L 51 van 25.2.1980, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/356/EEG (PB L 192 van 11.7.1987, blz. 48).

- (3) Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in zijn arrest van 12 oktober 2000 in zaak C-3/99, *Cidrerie Ruwet*²⁸, verklaard dat een lidstaat niet het in de handel brengen mag verbieden van een in een andere lidstaat rechtmatig vervaardigde en in de handel gebrachte voorverpakking met een nominaal volume dat niet in de communautaire reeks wordt genoemd, tenzij dit verbod ertoe strekt te voldoen aan een dwingend vereiste van consumentenbescherming, zonder onderscheid van toepassing is op nationale en ingevoerde producten, noodzakelijk is om te voldoen aan het betrokken vereiste en evenredig is aan het nagestreefde doel, en dit doel niet kan worden bereikt met maatregelen die het intracommunautaire handelsverkeer minder beperken.
- (4) Van een dwingend vereiste van consumentenbescherming om nominale hoeveelheden te handhaven zal niet snel sprake zijn, aangezien de consumentenbelangen worden beschermd door een aantal richtlijnen die na de Richtlijnen 75/106/EEG en 80/232/EEG zijn vastgesteld, met name Richtlijn 98/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende de bescherming van de consument inzake de prijsaanduiding van aan de consument aangeboden producten²⁹.
- (5) Uit een effectbeoordeling, waarbij alle betrokken belangengroepen zijn geraadpleegd, bleek dat vrije nominale hoeveelheden leiden tot meer vrijheid voor de producenten om goederen naar de wensen van de consument te produceren en tot verhoogde concurrentie op het gebied van kwaliteit en prijs op de interne markt.
- (6) Daarom moeten nominale hoeveelheden in het algemeen niet op nationaal of Gemeenschapsniveau worden geregeld en moeten voorverpakte producten in iedere nominale hoeveelheid in de handel kunnen worden gebracht.
- (7) In sommige sectoren zou een dergelijke deregulering echter tot onevenredig hoge extra kosten leiden, vooral voor kleine en middelgrote ondernemingen. Voor die sectoren moeten daarom de bestaande Gemeenschapsvoorschriften aan de hand van de opgedane ervaring worden aangepast, vooral om te zorgen dat ten minste communautaire nominale hoeveelheden worden vastgesteld voor de producten die het meest aan de consument worden verkocht.
- (8) Aangezien de handhaving van verplichte nominale hoeveelheden als een afwijking is te beschouwen, moet ze worden beperkt in de tijd, waarbij rekening moet worden gehouden met de investeringscyclus voor verpakkingsmachines in de betrokken sectoren. Voor die sectoren moet de bestaande Gemeenschapswetgeving aan de hand van de opgedane ervaring worden aangepast, vooral om de vastgelegde communautaire nominale hoeveelheden te beperken tot de hoeveelheden die het meest aan de consument worden verkocht.
- (9) Met het oog op de transparantie moeten alle nominale hoeveelheden voor voorverpakte producten in een enkele regeling worden opgenomen en moeten de Richtlijnen 75/106/EEG en 80/232/EEG worden ingetrokken.
- (10) Voor bepaalde vloeibare producten bevat Richtlijn 75/106/EEG metrologische eisen die overeenkomen met die van Richtlijn 76/211/EEG van de Raad van 20 januari 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het voorverpakken naar gewicht of volume van bepaalde producten in

²⁸ Jurispr. 2000, blz. I-8749.

²⁹ PB L 80 van 18.3.1998, blz. 27.

voorverpakkingen³⁰. Richtlijn 76/211/EEG moet daarom worden gewijzigd door de thans onder Richtlijn 75/106/EEG vallende producten in haar werkingssfeer op te nemen.

- (11) Aangezien de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve – gezien de noodzaak om de communautaire reeksen in te trekken en waar nodig eenvormige communautaire hoeveelheden te verzekeren – beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen treffen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan wat voor de verwezenlijking van die doelstellingen noodzakelijk is,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Hoofdstuk I – Algemene bepalingen

Artikel 1

Onderwerp en werkingssfeer

Bij deze richtlijn worden voorschriften voor nominale hoeveelheden voor voorverpakte producten vastgesteld. Zij is van toepassing op voorverpakte producten en voorverpakkingen in de zin van artikel 2 van Richtlijn 76/211/EEG.

Artikel 2

Vrij verkeer van goederen

Behoudens andersluidende bepalingen in de artikelen 3 en 4 is het de lidstaten niet toegestaan het in de handel brengen van voorverpakte producten te weigeren, te verbieden of te beperken om redenen die verband houden met de nominale hoeveelheid van de verpakking.

Hoofdstuk II – Bijzondere bepalingen

Artikel 3

Het in de handel brengen en het vrije verkeer van bepaalde producten

Tot [20 jaar na de in artikel 9 vermelde datum] zien de lidstaten erop toe dat de in punt 3 van de bijlage vermelde producten die in voorverpakkingen binnen de in de punten 1 en 2 van de bijlage vermelde intervallen zijn verpakt, uitsluitend in de handel worden gebracht indien zij in de in de punten 1 en 2 van de bijlage vermelde nominale hoeveelheden zijn voorverpakt.

³⁰ PB L 46 van 21.2.1976, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 78/891/EEG van de Commissie (PB L 311 van 4.11.1978, blz. 21).

Artikel 4

1. Het is de lidstaten niet toegestaan het in de handel brengen van voorverpakte producten die in aerosols worden verkocht en in punt 4 van de bijlage worden genoemd, en die aan de vereisten van deze richtlijn voldoen, te weigeren, te verbieden of te beperken om redenen die verband houden met de nominale hoeveelheid.
2. Op de aerosol wordt overeenkomstig punt 4, onder a), van de bijlage de nominale capaciteit vermeld. Deze vermelding moet zodanig zijn dat er geen verwarring met het nominale volume kan ontstaan.
3. In afwijking van artikel 8, lid 1, onder e), van Richtlijn 75/324/EEG van de Raad³¹ behoeft op producten die in aerosols worden verkocht en die aan deze richtlijn voldoen, het nominale gewicht van de inhoud niet te worden vermeld.

Artikel 5

1. Voor de toepassing van de artikelen 3 en 4 zijn bij twee of meer individuele voorverpakkingen die samen een meervoudige verpakking vormen, de in de bijlage opgenomen nominale hoeveelheden van toepassing op elke individuele voorverpakking.
2. Indien een voorverpakking bestaat uit twee of meer individuele verpakkingen die niet voor individuele verkoop zijn bestemd, zijn de in de bijlage opgenomen nominale hoeveelheden van toepassing op de voorverpakking.

Hoofdstuk III – Intrekking, wijziging en slotbepalingen

Artikel 6

Intrekking

De Richtlijnen 75/106/EEG en 80/232/EEG worden ingetrokken.

Artikel 7

Wijziging

In artikel 1 van Richtlijn 76/211/EEG wordt de tekst „, met uitzondering van die welke zijn bedoeld in Richtlijn nr. 75/106/EEG van de Raad van 19 december 1974 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het voorverpakken naar volume van bepaalde vloeistoffen in voorverpakkingen met bepaalde inhoud,” geschrapt.

³¹ PB L 147 van 9.6.1975, blz. 40.

Artikel 8
Omzetting

1. De lidstaten dragen zorg voor vaststelling en bekendmaking uiterlijk op [twaalf maanden na de in artikel 9 vermelde datum] van de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie die bepalingen onverwijld mee, alsmede een transponeringstabel waaruit het verband tussen die bepalingen en deze richtlijn blijkt.

Zij passen die bepalingen toe vanaf [18 maanden na de in artikel 9 vermelde datum].

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van nationaal recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 9
Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

De artikelen 6 en 7 zijn van toepassing met ingang van [18 maanden na de datum van inwerkingtreding].

Artikel 10
Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, op

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

BIJLAGE
REEKSEN VAN NOMINALE HOEVEELHEDEN VAN DE INHOUD VAN
VOORVERPAKKINGEN

1. PER VOLUME VERKOCHTE PRODUCTEN (HOEVEELHEID IN ML)

Niet-mousserende wijn	In het interval 100 ml – 1500 ml uitsluitend de volgende acht maten: ml: 100 — 187 — 250 — 375 — 500 — 750 — 1000 — 1500
Gele wijn	In het interval 100 ml – 1500 ml uitsluitend de volgende maat: ml: 620
Mousserende wijn	In het interval 125 ml – 1500 ml uitsluitend de volgende vijf maten: ml: 125 — 200 — 375 — 750 — 1500
Likeurwijn	In het interval 100 ml – 1500 ml uitsluitend de volgende zeven maten: ml: 100 — 200 — 375 — 500 — 750 — 1000 — 1500
Gearomatiseerde wijn	In het interval 100 ml – 1500 ml uitsluitend de volgende zeven maten: ml: 100 — 200 — 375 — 500 — 750 — 1000 — 1500
Gedistilleerde dranken	In het interval 100 ml – 1500 ml uitsluitend de volgende zeven maten: ml: 100 — 200 — 350 — 500 — 700 — 1000 — 1500

2. PER GEWICHT VERKOCHTE PRODUCTEN (HOEVEELHEID IN G)

Oploskoffie	In het interval 50 g – 300 g uitsluitend de volgende vier maten: g: 50 — 100 — 200 — 300
Witte suiker	In het interval 250 g – 1500 g uitsluitend de volgende vijf maten: g: 250 — 500 — 750 — 1000 — 1500

3. DEFINITIES VAN PRODUCTEN

Niet-mousserende wijn	Wijn als gedefinieerd in artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ³² (GDT-post: GN-code ex 22.04)
Gele wijn	Wijn als gedefinieerd in artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt (GDT-post: GN-code ex 22.04) met de oorsprongs aanduiding “Côtes du Jura”, “Arbois”, “L’Étoile” en “Château-Chalon” in flessen zoals gedefinieerd in bijlage I, punt 3, bij Verordening (EG) nr. 753/2002 van de Commissie van 29 april 2002 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad wat betreft de omschrijving, de aanduiding, de aanbiedingsvorm en de bescherming van bepaalde wijnbouwproducten ³³
Mousserende wijn	Wijn als gedefinieerd in artikel 1, lid 2, onder b), en in bijlage 1, punten 15, 16, 17 en 18 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt (GDT-post 22.04.10)
Likeurwijn	Wijn als gedefinieerd in artikel 1, lid 2, onder b), en in bijlage 1, punt 14, van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt (GDT-post 22.04.21–22.04.29)
Gearomatiseerde wijn	Op wijn gebaseerde dranken als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad tot vaststelling van de algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van gearomatiseerde wijnen, gearomatiseerde dranken op basis van wijn en gearomatiseerde cocktails van wijnbouwproducten ³⁴ (GDT-post 22.05)
Gedistilleerde dranken	Gedistilleerde dranken als gedefinieerd in artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1576/89 van de Raad van 29 mei 1989 tot vaststelling van de algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van gedistilleerde dranken ³⁵ (GDT-post 22.08)
Oploskoffie	Koffie-extracten als gedefinieerd in punt 1 van de bijlage bij Richtlijn 1999/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 inzake extracten van koffie en extracten van cichorei ³⁶
Witte suiker	Suiker als gedefinieerd in bijlage A, punten 1, 2 en 3, bij Richtlijn 2001/111/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake bepaalde voor menselijke voeding bestemde suikers ³⁷

4. REEKSEN VAN VOLUMES VOOR IN AËROSOLS VERKOCHTE PRODUCTEN

De onderstaande reeksen zijn van toepassing voor alle in aërosols verkochte producten, met uitzondering van reukwater, haarlotion, preshave- en aftershave-lotion met minder dan 3 volumepercent natuurlijke of kunstmatige etherische olie en minder dan 70 volumepercent zuivere ethanol, en van geneesmiddelen.

³² PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1.

³³ PB L 272 van 23.10.2003, blz. 38.

³⁴ PB L 149 van 14.6.1991, blz. 1.

³⁵ PB L 160 van 12.6.1989, blz. 1.

³⁶ PB L 66 van 13.3.1999, blz. 26.

³⁷ PB L 10 van 12.1.2002, blz. 53.

a. IN METALEN HOUDERS VERKOCHTE PRODUCTEN

VOLUME VAN DE VLOEIBARE FASE IN ML	CAPACITEIT VAN DE HOUDER IN ML VOOR	
	Vloeibaar drijfgas	a) Samengeperst drijfgas b) Stuwmiddel bestaande uitsluitend uit distikstofoxide of uitsluitend uit kooldioxide of uit een mengsel van die twee gasen wanneer het product als geheel een Bunsencoëfficiënt van ten hoogste 1,2 heeft
25	40	47
50	75	89
75	110	140
100	140	175
125	175	210
150	210	270
200	270	335
250	335	405
300	405	520
400	520	650
500	650	800
600	800	1 000
750	1 000	—

b. IN HOUDERS VAN AL DAN NIET DOORZICHTIG GLAS OF PLASTIC VERKOCHTE PRODUCTEN

(volume van de vloeibare fase in ml):

25 — 50 — 75 — 100 — 125 — 150